

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866

Caput II. De paraliticis curatis, liberatis a morbo caduco, et curatis ab aliis
diversis infirmitatibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](#)

A. BERTHOL.
DO.

Estrarirbi Lyncensis diœcesis *r*, in sinistro oculo decem, et in dextero tribus annis percussa, in festo ad Vincula S. Petri utriusque luminaris beneficium in supradicto monasterio, cernentibus multis, accepit. Ex adverso infortunio curatus parochialis Aboensis diœcesis *f*, Olaus nomine, excœatus, annos circiter tres cœcus permanxit; qui pro visus sui reparatione, nec non pro venerabilis Sancte veneratione ter se suum monasterium adiuturum, repremittens, limpidum exemplum visum consecutus, in festo Petri ad Vincula pro prima vice votum exsolvens coram domino Joanne Aboensi episcopo, quod factum fuit, testificabatur, qui nimurum episcopus clericis suis insynodo miraculum tam grande publicavit.

mutos; sur-
dem,

B 139 Eo in tempore, quo reliquiae Sponse Christi de Urbe ad Watzstenam portabantur, accidit, quod, cum quadam nocte copiosa multitudo, quæ reliquias sequebatur, in quodam magno prato sub tentorii requiesceret; puer quidam mutus at statis habens annos propter pluviam sub febre reliquiarum ponebatur, ubi, personis attestantibus fide dignis, loquendi usum, quem non petierat, accipere merebatur. Nicolaus pistor a nativitate mutus et in xl anno constitutus, istorum miraculorum fama percepta, gratia adipisciendi loquelam Watzstenam profectus est, qui, soluta in itinere lingua, ad votum exauditus cum gaudio ad propria remeavit. Mulier quibusdam annis surda pro Santa honoranda, et pro sensuum integrata recuperanda votum vovit, ad locum de Watzsteno se debere proficisci, quo facto, surditate deterga, quod poposcerat accepit, et votum suum deinde perfectit.

et claudos
sanat,

140 Crispina vidua de oppido Harnolieuga Lundensis diœcesis *t* regni Dacie vii annorum filium habuit, Olavum nomine, a nativitate claudum et mutum, quem mater cum alia filia Helena per x dietas in humeris Watzstenum deportatum, in vigilia Pentecostes illie applicuerunt. Ubi puer eodem die plena ad ambulandum et loquendum fortitudine predictus ambulabat, et in conspectu omnium exiliebat. Dominus Magnus, qui fuit de familia B. Birgittæ *u*, vir utique fide dignus, C testatus est, quod, cum esset in monasterio Watzsteno personaliter constitutus, vidit adolescentulum quandam de Vsgotia *w* civitate Echarensi annorum quindecim, qui a nativitate mutus fuerat, ante reliquias beatae Birgittæ præsentari, qui mox loquela adeptus domino Katilmundo confessionem suorum fecit peccatorum.

ANNOTATA.

a Notus est hic locus in mappis Geographicis: sed alia deinceps loca occurrent, quæ vel in Mappis Geographicis non signantur, vel forte non existunt amplius; vel nomina mutarunt, vel admodum viliose expressa sunt: quare illa lacite præteribo, vel ideo, quod de eorum situ utcumque iudicium, ex adjectis passim, in quibus sita fuerunt, diœcesibus, ferri queat.

b Vox illa barbara latronem, vel hominem crudelē et savuum significare videtur.

c Multæ pecuniarie obnoxium.

d An Taliaret, seu exigere?

e Certum ferri pondus seu quantitatem.

f Certam ceræ massam.

g Videtur vox illa deducta a Græca χάμος Latine, Frenum.

h Vox illa quodvis grani genus significat.

i In exsilitum pulsus; nimurum sub Alberto Suecice rege anno 1374. Vida infra Appendicem Miraculorum S. Birgittæ part. 6.

k Alias Westeraas in Westmannia.

l Passim scribitur Skeningia, estque civitas Suecice episcopalis in Ostrogothia.

m Strengnesia est civitas episcopalis in Sudermannia.

n Eadem est diœcesis, que mox memorata, uti et quæ proxime sequitur num. seq.

o Vide tit. I hic.

p Id oppidum frustra quæsivi.

q An Skeningiensis, vel Strengnesiensis?

r In Ostrogothia.

s In Finlandia.

t Lundinum, Scania civitas est, quæ regis Suecice Magni tempore in Danorum dominium transierat.

Ex Israële, S. Birgitta fratre, Petrus; e Petro Magnus, de quo hic sermo, natus fuit. Vide num. 5 Comment. præv.

x Suecice provincia.

E

CAPUT II.

De paraliticis curatis, liberatis a morbo caduco, et curatis ab aliis diversis infirmitatibus.

*D*ominus Nicolaus, curatus ecclesie parochialis Schwanchalensis diœcesis Lyncensis a paralisi dissolutus, tempore Quadragesimali pro recuperanda sanitate, prout potuit, Watzstenum venit: qui adeo in paucis convaluit diebus, quod sancto die Paschæ, et aliis quamplurimis diebus Missas celebravit, et de cetero ecclesiam suam incolumis gubernavit. Quidam quoque pedibus et manibus contractus, fere omnibus notus ibidem sanatus est. Nobilis quidam, Raginaldus nomine, paraliticus *Idem facit* effectus est, ita quod nullius membris dexterae pars usum haberet, et loquendi amississet emolumentum: ex quo uxor ejus, sacerdosque curatus, cum ipse personaliter non posset, pro eo voverunt, quod B. Birgite limina visitaret, oblaturus pro qualibet articulo naturalis sui officii usu carente marcam unam ceræ, si ad pristinam salutem reparari contigisset: votu itaque emisso, mirum in modum absque cunctatione sensit, se paulatim sanari et infra paucos dies per pedes Watzstenum adiens, votum suum lætabundus exsolvit.

142 In regno Norwegie civitate et diœcesi *paralyticis* Traudiensi *b* Margarita quædam erat paralitica et muta, totiusque corporis viribus inconsolabiliter destituta, quasi truncus inutilis jugiter in gravato jacens: huic dormienti domina quædam habitu venerando visa fuit dicens: Ego sum Birgitta de Watzsteno, jamque de tua te incurabili infirmitate curabo; tu vero sanata reddes vires, ad meum locum veniens indulsum tibi in secreto beneficium propalabis: et, hoc dicto, morbos artus quasi quodam unguento linivit: ex pergefacta

A pergefacta mulier omnium membrorum sentiebat incolumentate potiri, loquela, cunctaque corporis fortitudine sibi plenarie restitutis. Haec Watzstenum veniens coram multis omnia enarravit; cuius quedam membra, præcipue in dextera parte carnositate fere carentia, pestem, quæ eadem de pasta fuerat, satis liquido præferebant. Rursum in eodem regno quadam paupercula mulier Osloensis diocesis cum annis quinque jacuit paralitica adeo, quod nec spiritum habuerit, nec in aliquo corporis membro robur posset ad plenum: notis ergo suis Famulæ Dei pro illa voventibus eam, perfecte e vestigio convaluit, quæ ad monasterium Watzstenense via aspera multumque prolixa gaudenter accessit.

*et epilepti-
cis. d*

143 Quidam de Arosia *d ix* annis epylepticus fuerat, et quasi omni die trina vice ex illo patiebatur morbo: itaque ad reliquias S. Birgitta genitore pro eo vovente, incunctanter sanatus est. Item in eadem dioecesi mulier quædam *xiv* annorum filiam habens, quæ a quinto nativitatis suæ anno morbo epyleptico tam graviter laborabat, quod tredecim vicibus in terram cadens, et spuma manus die qualibet naturali miserabiliter affligebatur; vovit, quod una cum filia sanctæ Birgittæ reliquias visitaret, si suis meritis tanta eam miseria liberaret. Quæ et, omni mora penitus sublata, optatu saluti restitui merebatur. Parvulus puer, Laurentius nomine, filius domini de Columna de Urbe, viri utique illustrissimi, morbo laborabat supradicto: cui dum semel casus contigisset, et terribiles faciens gestus aliecuus energumeni ad instar totus torquetur, domina Lætitia, avia pueri, ad quandam suam nurum de tunica Sponsæ Christi aliquid habentem, quam cito perrexit, parvulumque frustum inde præscindens, frontem pueri ægratantis ex eo tangi fecit; ad cuius tactum puer, confessim quietatus a morbo totaliter sanatus est, et liber ab inde perseverans. Item cum Maria infantula, filia Stephanæ, nutricis Oddi, pàrvuli filii prætaxati Domini Agapiti, simili modo torqueretur immaniter, domina Catharina, uxor domini Agapiti, cum præfati panni frusticulæ infirmantem puellam pari modo, parique devotione tangi fecit, quæ a tali ægritudine protinus ac penitus liberata C omnibus admiranda videbatur.

Plures item

144 Quemadmodum Papa Bonifacius refert, dum adhuc S. Birgittæ funus, in ecclesiæ S. Laurentii de Panisperna Romæ superstes, et inhumatum haberetur, mulier quædam Agnes de Concisa *e*, quæ a nativitate guttum habebat deformè atque grossissimum, cum alijs venerandum cucurrit ad funus; et, cum propria zona manus sanctæ jacentis Birgittæ cum devotione tangi fecisset, zonam eamdem simili devotione circumduxit ad collum, et paulo post guttur detumuit, et ad conformitatem debitam miraculo divino fuit redactum: verum Franciscæ de Sabellis, dicti monasterii S. Laurentii *f* monialis, quæ biennio debilitatem et adversam stomachi valetudinem passa, fere semper lecto decumbens, et honorandæ Viduae familiaris fuerat, dum adhuc insepultum corpus infra claustrum servaretur, cum gravi labore de lecto surrexit, tam longam patientiæ infirmitatem, et adjuta pervenit ad feretrum, et secus illud jacuit tota nocte: nec, dum jaceret, Deum desit cum devotione et instantia deprecari, quatenus meritis et precibus Viduae, cujus corpus aderat, a tam molesta tamque diutina valetudine in tantum

saltem alleviaretur, quod cum reliquis monialibus A. BERTHOL-
divinis interesse posset. Et mane facto, recepit *do.*
integram sanitatem, ut optavit.

145 In civitate Neapolitana Palmerius trapezyta diversi ge-
g infirmatus ad mortem, uxorem habebat ad sanctam Viduam (quam superstitem visitare con-
sueverat) singularem devotionem habentem. Haec videns complicem suum lethali morbo laborantem B. Birgittæ spopondit, quod, si ejus suffragiis ægrotus evaderet, in S. Maria de Carmelo, ubi imago ipsius depicta venerabatur, Missas dici, cereos offerri, lampades quoque incendi faceret. Voto ergo facto, vir, qui quasi in extremis labo-
rabit, B. Birgittam super se prostrata in cum-
bentem in visione vidit: de qua nimurum visione
admodum confortatus dixit: Ego sanus sum, quia
beata Birgitta me sanavit; et sanus continuo inven-
tus est. Presentem se fuisse asserit dominus
Magnus presbyter, cum quidam puer quatuor
circiter annorum, Jacobus nomine, nepos domine Delphinae, Romæ cum febre continua fluxum
ventris potissimum patiebatur: et quia plerique tunc
parvuli ex istiusmodi influentiâ deperabant, ad-
modum de illius pueri interitu timebatur. Unde E
tam predicta domina Delphina, quam pueri
incessanter flebant: denique domina Delphina
vovit, quod, si dominae Birgittæ meritis puer
evaderet, signo crucis insignito mantello, quem-
admodum fratres laici in religione illius induuntur,
vestire eum faceret, et de reliquiis ipsius quidpiam
ad collum pueri ligari faceret. His sic gestis, puer
repente convaluit, et sanitatem pristinam perfecte
recuperavit.

146 Puer quidam, nepos domine Angelæ, *morbos.*
uxoris Lelli Petri, de Urbe, de regione Columnæ
pessimum circa lumbos ulcus habens in mortis
discrimine positus est, eoque exterriti medici nul-
lum adhibuere remedium: tunc memorata domina
vestimentorum S. Birgitta particularam, quam
semper devote servaverat, acceptam super ulcus
pueri in serico ligavit, ipsius sancta merita devotus
interpellando. Mane facto, ita puer inventus est
sanus, quod nec vestigium quidem perpessæ infir-
mitatis appareret. Similiter nepos * supradictæ *t. filia*
Angelæ glandulam quandam cum vehementi
febri patiebatur, quam medici incidentam di-
ixerunt; mater autem infirmi *, suprascripti mira-
culi recordata, mente Christi Famulam adiens
seque et filiam toto illi animo recommends, præ-
fatum panniculum a domina Angela petitum de-
super glandulam per noctem posuit et ligavit: in
crastino autem medici secturi venientes puellam
totaliter liberatam, febremque cum peste penitus
fugatam invenerunt.

147 Præterea cum alius nepos siepe dictæ dominae *S. Birgitta*
Angelæ, filius Francisci Barii de Capociis, Romani
civis, trium circiter annorum horrendum apostema
cum acutis febribus pateretur in spatula, pluri-
masque medici adhibuerint medicinas et nihil
profecissent, sed venturo die incisionis ferro uti
decrevissent, domina Angela fide plena particularam
illam panni super emplastrum magna cum devo-
tione invexit, postulans tumefactam illam suis
suffragiis eatenus mortificari, quatenus sectionis
acerbitatem tenellus puer nullatenus degustaret,
quod si fieret, memoriam illius faceret depingi, et
illud miraculum ad ejus laudem publice predicari:
sequenti ergo die, cum ad incidentum morbum
chirurgi * e loco illum evanuisse repererunt, et
multa *supple:*
venissent.

A. BERTYOL.
do.

meritis

multa putredine posteriora petuisse; puer autem sospes et laetus de lecto consurgens, ludentes pueros requirebat.

148 Item Romæ prope S. Eustachium domina Francisci, uxor Petri Pauli Vellivi, in dextera manu morbum, qui, *Noli me tangere*, dicitur, habens, tumoremque unius nucis grossitudinem præ se ferentem ab exteriori parte manus perspessa est; haec, requisitus medicis, quare pestis incurabilis erat, repulsam accepit: qua in re ad B. Birgittam se conferens exceptionem precabatur, et confessa sacerdoti particularum vestimentorum illius, quam interpellaverat, desuper colligavit, et votum fecit; altera autem die, evanescente ægritudine, sospitem se prorsus ac penitus incolumem inventit. Jacobella de Colanidio de Urbe parochia S. Eustaci filium peperit, qui infra septem dies taliter infirmatus est, quod nec una quidem vice matris ubera suxit, quasi mortuus jacens, frigidus ac contractus, ita quod de vita ejus spes omnis deperierat. Avia vero ejus, S. Birgittæ fama comperta, inquit ad filiam: Oremus, et ad ipsius sepulchrum faciamus peregrinationem, cui illa: Quomodo, inquit, possibile est, o mater charissima, quod eum nobis restituet, cum magis mortuus, quam vivus censendus sit. Denique avia sciens, quod omnia possibilia sint credenti, devovit illum cum facula cerea ad ipsius sepulchrum se delataram, si de ejusdem convalescentia suis meritis faceret se gavisuram. Nec mora: revixit quodammodo puer, et, apertis oculis, parentis mammas exquirens de fauibus mortis liberatus est, et vivit, et vocatur Andreas. Scripta sunt hec de ore matris.

ab egris
h.

149 In castro S. Angeli h. Tyburtinensis diœcesis Elpena quædam Mulier, oculis dumtaxat exceptis, membris ceteris destituta, dolores intolerabiles tam in capite, quam in mammillis, quam etiam in omnibus artibus patiebatur incessanter, et erat quasi morti proxima. Audiens vero famam miraculorum istius, quam Deus tantum mirificaverat, intime se illi recommends ad ipsius sepulchrum votum fecit, paululumque dormitare cœpit. Tunc domina quedam aspectu veneranda, ad cuius fimbrias cerea pendebat imago, apparens sibi dixit: *Quid' vis mulier? Respondit illa: Quæ es tu Domina?* Et ait: Birgitta sum de Suetia; at illa: *O Domina*, inquit, mea reverenda et sancta, tu vides, qualem infirmitatem et dolores patior: supplico ergo tibi, ut me sanes: quod si feceris, locum sepulturae tua Romæ visitabo, imaginem ceream, luminaria et oblationem portabo; et illa: Certe, filia, bono hōc opere petisti, quia sicut in omnibus aliis membris ita et in oculis patereris: nisi enim * divinum auxilium, me mediante, implorasses, et dixit: Volo ergo te sanare, et, signo crucis facto, digito illius capit tangendo, a tanta ægritudine mulier continuo immunis evigilavit.

abundat
i.

150 Item in eadem diœcesi in castro Cœciliiano i Petrus Nœcæ infirmabatur ad mortem, nec erat spes de vita ipsius. Hoc audiens Lucia Bartholomæi, Joannis Antonii de Castro S. Angeli, infirmum adiit, ut certam tritici quantitatem sibi debitam, antequam moreretur, si posset, recuperaret, et videns illum in extremis agentem, modicum quid de veste S. Birgitte, quam habebat, accepit, languentia infirmi membra cum illa tangendo: mira res! Corpore, nullo temporis interveniente spatio, aeger prosiliit e lecto, et re-

sed sit ad ignem, quia frigus erat. Sic dicta Lucia D ore suo proprio coram tribus testibus enarravit. Domina Cilena, uxor præclarissimi viri domini Joannis de Columna de Urbe, cum juramento de se ipsa firmavit, quod, cum tales infirmitatem pateretur in gutture, quod a medicis derelicta esset, dicentibus, de tali peste nullatenus nec per manus Dei ipsam fore revasuram: non enim poterat os ad comedendum aperire; cum qua potuit instantia atque devotione ad B. Birgittam se convertit, hoc illi stipulando, quod, si de tanto mortis discrimine sua prece raperetur, coronam de perlis, propriis exultam manibus, in loco sepulturae sibi presentaret, Missam quoque celebrazione faceret, quam flexo et nudo poplite devote audiret. Voto itaque facto, obdormivit quantisper, videbaturque sibi, quod quasi quædam humana manus pelle sui gutturis traheret; quæ cum aliqui dolore exprefacta, sanie multa fluente, apostema fractum reperit, et mortis periculum evasit.

151 Apud S. Mariam rotundam cocculus Joannis Cymini, Romanus civis, tanta ægritudine laborabat, quod de vita ejus medici penitus desperarent, E siquidem in extremis agens dies quinque sine loqua transegerat, confessione non facta, nec communione sumpta: videns hoc avuncula sua, domina scilicet Francisca Papazura, modicum de linteame, quod Sponse Christi fuerat, secum bajulans perrexit ad ægrotum, et facto ad sepulcrum voto, cum eodem panniculo seminecem in facie et corpore contrectavit, et vocans illum ex nomine tertio respondente audivit: angelicam quoque salutationem, omnibus illum audientibus, legere fecit. Inde vero cum needum plena loqua potiretur, fratrem Angelum de Ordine Humiliatorem precabatur, ut Legendum S. Birgittæ appetaret, et languidum ex ea contingere. Quod ut factum est, et spiritum mentis perfecte recepit, et loqui expedite potuit, factaque confessione, sacrosanctam Eucharistiam sumpsit, plene omni sanitati postera die restitutus.

ANNOTATA.

a Vide lit. r in Annolatis in cap. præcedens.

b Thrandensem vocat *Torfæus*, vernacule Dronthem: dicitur etiam Nidrosia. Episcopos ejus et archiepiscopos exhibet *Torfæus Historiae Norvegizæ lib. 2, cap. 19, part. I.*

c Oslo sive Asloa sedes fuit episcopalis Norvegizæ, Nidrosiensis suffraganea, sita non longe a mari ad sinum homonymum.

d Vide lit. k in Annolatis in cap. præcedens.

e Alibi legitur: De Concessa, et Contessa.

f Clarissarum Romæ.

g Id est, Nummularius. Alibi dicitur Mercator pannorum.

h Situm hoc castrum est in Campania Romana ad Anienem fluvium.

i Cœciliatum notatum invenio in Mappa Geographica Tuscæ Suburbicariæ Blæriana, sed multo propinquius Prænesti, quam Tyburi.

